

Charlie McCoy znovu s Druhou trávou

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 29 Zář 2015 20:46

„Já vím. Ale my jsme chtěli do Besedy kvůli atmosféře,“ říkal mi kapelník Luboš Malina, když jsem se divil, proč **Druhá tráva** svůj zářijový pražský koncert neumístila do větších prostor. Samozřejmě jsem tomu rozuměl, i když mně bylo líto, že koncert nemohlo slyšet více posluchačů. Nejen že RK & DT zase tak často v Praze nehrají, ale navíc měli úžasné hosty: kromě

Katky García

a

Stana Palúcha

i hosta nejvzácnějšího,

Charlieho McCoye

. Čtyřiasedmdesátiletá legenda, vrcholný hráč a otec countryové foukací harmoniky byl zase po čase v Česku na krátké, pětikoncertové šňůře. Na šňůře s kapelou, se kterou se potkal před 14 lety na festivalu (bohužel již neexistujícím) Jamboree ve Strakonících, neplánovaně si zajamovali a byl z toho dlouhodobý vztah, mnoho společných koncertů, hostování na deskách Druhé trávy i Pavla Bobka, společné projekty.

Bude to stejné jako na festivalech, nebo uslyšíme něco trochu jiného? Asi klasická otázka každého návštěvníka, na kterou úvod koncertu nabídl odpověď obojakou. Zcela na začátek samozřejmě *Ossian*, ale potom *Marcipán z Toleda*, *Čím dál tíž se dejchá*, *Pohlednice a Tažní koně* :

slyšeli jste naživo Heavy Horses s dominantním klarinetem, tak jako na desce

Pojďme se napít

? Já možná ještě ne. Následoval irsko-španělský blok Katky García zakončený duetem s Robertem Křesťanem (

Sbohem, Angelíno

). Po přestávce nastoupil Charlie McCoy; ano, většinu těch věcí, co hrál na foukací harmoniku nebo zpíval (velmi dobře!) jsem už od něj slyšel (

I'm So Lonesome I Could Cry, Chattanooga Choo Choo, John Henry, In The Pines, Orange Blossom Special...

). Ale stejně je to radost. Obrovská radost! Stejně jako duety: třeba

Wayfaring Stranger

s Robertem Křesťanem. Ještě lepší byla irská lidová

Water Is Wide

s Katkou García: Ir po předcích i Irka volbou bydliště měli takové potěšení z písničky i jeden z druhého a vzájemného zpívání... mňam.

Na začátku článku jsem zmínil hosta Stana Palúcha: tedy vezte, že poslouchat jeho housle je

Charlie McCoy znovu s Druhou trávou

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 29 Zář 2015 20:46

velký zážitek, že když hraje věc španělskou, bluegrassovou, irskou, je to, jak když drží pokaždé v ruce úplně jiný nástroj; úplně jiný tón, jiný zvuk... krása instrumentu, moc prima. Až mě zamrzelo, že se v našich žánrech už se Stanem člověk málokdy setkává.

A na závěr přídávky:

Cripple Creek

,

Nedělní ráno

(skvěle zazpíval Robert Křesťan, věnováno přítomné vdově Pavla Bobka) a

Amazing Grace

. Krásný večer. Vyhledávejte takové, užívejte si jich. A jak jsem napsal už někdy v 90. letech: díky Bohu za Druhou travu. Nejen za tu muziku, kterou můžeme poslouchat, ale i za spoustu světových muzikantů, kteří se na ni chytili a které jsme díky tomu mohli slyšet.

Robert Křesťan & Druhá tráva, Charlie McCoy, Katka García a Stano Palúch j.h., 7. září 2015, Praha, Malostranská beseda